

Contremuique artus, tristis quum nuncius aures
 Perculit ah! foedos inter Othomanidas
 Versari extremo Rogerum in limine lethi!
 Jupiter, ut mœror mi gravis obruerat
 Mentem animi! assiduis ut luctibus externato
 Incubuit magna mole dolor! socii
 Objiceret quum se vigili pallentis imago,
 Turbarentque animum somnia dira meum.
 Infelix! longe nunc ille aut æger anhelam
 Axe sub ignoto vix trahit ore animam,
 Aut Thraces inter nulli defletus amico
 Me miserum! obscœna contumulatur humo.
 Nec profunt, pura coluit quas mente, Camoenæ,
 Pulchraque Calliope, candida & Uranie.
 Quamvis templa Deam coeli super alta volantem
 Usque sequens celeri flammeus ingenio
 Astrorum positus, ortusque, obitusque notaret,
 Dein caneret cultis omnia carminibus,
 Quæ Rhodani, & Tamesis probat accola, maxima rerum
 Quæ probat, & cupido lumine Roma legit.
 Eximius Phoebi cultor, cultorque Matthesis
 Num minus immitis tristia Persephones
 Jura subit, fatoque cadit præreptus acerbo!
 Jam cadit, aut cecidit; me miserum! cecidit
 Jam certe: (famæ frustra mendacia culpo)
 Heu rapte ante tuum dulcis amice diem!
 Heu! iucunda tuo subito lux rapta sodali,
 Quem tibi Thesea junxerat usque fide
 Communis patriæ vinclum, & tua plurima virtus;
 Ultima nec solvit mors; tibi perpetuos
 Quin gemitus memor & lacrimas dem nocte perennes,
 Atque die, sola tristior Alcyone.
 Hæc timui, hæc flevi. Fletum, & quæcumque timebam,
 Jam levis in nubes dispulit aerias